

मात्राशचितः, पुं, (मात्रा शचितः । स्नेहाधि-
क्यात् केवलं मात्रैव शचितः न तु पित्रा-
चार्यादिभिरिति भावः ।) खल्वः । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । १६ ॥

मात्रवसा, स्त्री, (मातुः खसा । “मात्रपितृभ्यां
खसा ।” ८ । ३ । ८४ । इति घत्वम् ।) मात्र-
भगिनी । मासौ इति भाषा । सा मात्र
तुल्या यथा,—

“मात्रवसा मातुलानी पितृवस्त्री पितृवसा ।
श्वश्रूः पूर्वजपत्नी च मात्रतुल्याः प्रकीर्तिताः ॥”
इति दायभागः ॥

मात्रवसेयः, पुं, (मात्रवसुरपत्वं पुमान् । मात्र-
खट् + “मात्रवसुश्च ।” ४ । १ । १३४ । इत्यञ्
“कृष्णप्रलयो ऽकिलोपश्च ।” इति काशिकोक्तेः
ऽक् ।) मात्रवसुपुत्रः । मासितुता भाइ इति
भाषा । तत्पर्यायः । मात्रवसुसौयः २ । इति
हेमचन्द्रः । ३ । २०६ ॥

मात्रवसेयी, स्त्री, (मात्रवसुरपत्वं स्त्री । मात्र-
वसु + “मात्रवसुश्च ।” ४ । १ । १३४ । इति
ऽक् । ऽकिलोपश्च । डीप् ।) मात्रभगिनी-
कन्या । इत्यमरः । २ । ६ । २५ । मासितुता
भगिनी । इति भाषा ॥ (टावन्तोऽप्ययं शब्दः ।
यथा, महाभारते । ३ । २२३ । ५ ।

(“मम मात्रवसेया त्वं माता दाद्यायणी
मम ॥”)

मात्रवसुसौयः, स्त्री, (मात्रवसुरपत्वं पुमान् ।
मात्रवसु + “मात्रवसुश्च ।” ४ । १ । १३४ ।
इति कृष्ण ।) मात्रभगिनीपुत्रः । इत्यमरः ।
२ । ६ । २५ । मासितुता भाइ इति भाषा ॥

मात्रवसुसौया, स्त्री, (मात्रवसुसौय + टाप् ।)
मात्रभगिनीकन्या । इत्यमरः । २ । ६ । २५ ।
मासितुता भगिनी इति भाषा ॥

मात्रसिंही, स्त्री, वासकः । इति शब्दरत्नावली ।
मात्रं, स्त्री, (मीयत इति । मा + चन् ।) कार्त्त-
काम् । अवधारणम् । इत्यमरः । ३ । ३ । ७७ ॥

कार्त्तस्त्री यथा जीवमात्रं न हिंसेत । अवधा-
रणे यथा प्रयोमात्रं भुङ्क्ते । इति तट्टीकायां
भरतः ॥

मात्रा, स्त्री, (मीयते अन्वया । मा + “हुयामाशुभ-
सिन्धुस्त्वन् ।” उणा० ४ । १६८ । इति चन् टाप् ।)
परिच्छेदः । अल्पः । परिमाणम् । इत्यमरः ।
३ । ३ । ७७ ॥ परिच्छेदो हस्त्यादिः । अल्पे
यथा । शाकमात्रा । परिमाणे यथा । किं
हस्तिमात्रोऽङ्गुष्ठः । इति तट्टीकायां भरतः ॥
(यथा, दृष्टव्यं हितायाम् । ५ । २२ ॥ “अङ्गुलमेकं
भवति मात्रा ।”) कर्गभूषा । वित्तम् । अच-
रावयवः । इति मेदिनी । २, ७५ ॥ ३३ ॥ (हस्त्यां
द्वस्त्रदीर्घादिप्रभेदः । यथा, श्रुतबोधे ।

“यस्याः पादे प्रथमे द्वादश मात्रा तथा तृतीये-
ऽपि ॥”)

कालविशेषः । यथा,—

“कालेन यावता पाणिः पर्येति जानुमण्डले ।

सा मात्रा कविभिः प्रोक्ता द्वस्त्रदीर्घमुते मता ॥
इति प्राचीनाः ॥

अपि च ।

“वामजानुनि तद्वस्त्रभ्रमणं यावता भवेत् ।
कालेन मात्रा सा ज्ञेया सुनिर्भेदपारगैः ॥”
इति तन्त्रसारः ॥

इन्द्रियवृत्तिः । यथा,—

“मात्रास्पर्शास्तु कौन्तेय । श्रोतीणां सुखदुःखदाः ।
आगमापायिनो निवासोऽस्ति चित्तस्य भारत ॥”
इति भगवद्गीता ॥

“मीयन्ते आभिवर्षयाः मात्रा इन्द्रियवृत्तयः ।”
इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

इन्द्रियम् । इति पूर्वोक्तश्लोकटीकायां मधु-
सूदनसरस्वती ॥ अंशः । यथा,—

“न योषिद्भ्यः पृथग्दशादवसानदिनादते ।
खभर्षुपिष्ठात्राभ्यस्तपिरासां यतः स्मृता ॥”
इति आहुतत्वम् ॥

(शिलोच्चयः । यथा, ऋग्वेदे । ३ । ४ । ६ । ३ ।
“प्र मात्राभी रिरिचि ।”

“मात्राभिः मीयन्ते परिच्छिद्यन्ते इति मात्राः
शिलोच्चयाः ।” इति तट्टीकायां सायनः ॥ शक्तिः ।
यथा, पञ्चतन्त्रे । १ । ३५६ । “का मात्रा ससु-
द्रस्य यो मम प्रसूतिं दूषयिष्यति ।” अव-
यवः । यथा, मनौ । ७ । ४ ।

“चन्द्रवित्तेशयोश्चैव मात्रानिर्हृत्य शान्त्वतीः ॥”
“मात्रा अवयवाः ।” इति तट्टीकायां मेघा-
तिथिः ॥ रूपम् । यथा, भागवते । २ । ५ । २५ ॥
“तस्य मात्रा गुणः शब्दः ॥” “मात्रा स्रष्टुं
रूपम् ।” इति तट्टीकायां स्वामी ॥)

मात्रार्थं, स्त्री, (मात्र + अर्थन् ।) मात्रस्य भावः ।
परशुभद्वयः । यथा,—

“मागाश्चिरायैकतरः प्रमादं
वसन्नसखाघशिवेऽपि देशे ।
मात्रार्थरागोपहतात्मनां हि
स्खलन्ति साधुष्वपि मानसानि ॥

इति भारवौ ३ अध्यायः ॥

मात्रिकः, त्रि, (मत्स्योऽस्य पण्यम् । “तदस्य
पण्यम् ।” ४ । ४ । ५१ । इति मत्स्य + ठक् ।)
जालिकः । मत्स्यघातकः । इति सिद्धान्त-
कौमुदी ॥

माथ इ कुल्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-पर०-
सक०-सेट् ।) इ, माथ्यते । कुल्यो वधक्षेत्रौ ।
इति दुर्गादासः ॥

माथः, पुं, (माथ्यते पीयते जनः अस्मिन् ।
माथ + घञ् । ज्वलादित्वात् यो वा । निपा-
तनात् नुमभावः ।) पत्न्याः । इति चिकार-
शेषः ॥ (मथ + भावे घञ् ।) मथ्यनम् । इति
शब्दरत्नावली ॥

माथुरः, पुं, (मथुरा + अण् ।) मथुराया
आगतः । इति सुधवोद्ययाकरणम् ॥ (तत्र
जात इत्यण् वा । मथुराजातः । यथा, कथा-
सरित्सागरे । ३६ । ७३ ।

“ततः स दृष्टवज्जुलक्ष्मिस्तौ पुरुषोऽनघीत ।
सुधे ! पवनसेनाख्यो वणिक्पुत्रोऽसि ॥”

माथुरः ॥”

अन्येन कृता माथुरेण प्रोक्ता । “तेन प्रोक्तम् ।”
४ । ३ । १०४ । इति अण् डीप् । माथुरी-
वृत्तिः । इति व्याकरणम् ॥)

मादः, पुं, (माद्यत इति मद् + घञ् । नुमभावः ।)
दम्पः । इत्यमरः । ३ । २ । १२ ॥ हर्षः । इति
तट्टीकायां भरतः । मत्तता । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

मादकः, पुं, (माद्यति वर्धागमे हृष्यतीति । मद् +
ण्वल् ।) दातृहृष्योऽपि । इति शब्दमाला ॥
(माद्यति खगुणेन भूतानीति । मद् + णिच्
ण्वल् ।) मदकारकद्वये, चि ॥ (यथा, देवी-
भागवते । १ । १४ । ६४ ।

“इन्द्रियाणि महाभाग ! मादकानि सुनि-
श्चितम् ।

अदारस्य दुरन्तानि पचैव मनसा सह ॥”)

मादनं, स्त्री, (माद्यति विरहिणः । इति मद् +
णिच् + ल्युः ।) लवङ्गम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
(माद्यतीति मद् + णिच् + ल्युः ।) हर्षकारयि-
तरि, चि ॥)

मादनः, पुं, (माद्यति चित्तविकारसुखाद्यतीति ।
मद् + णिच् + ल्युः ।) कामदेवः । मदनवृक्षः ।
धूसुरः । इति कैचित् ॥

मादनी, स्त्री, (मादन + क्त्यां डीप् ।) माकन्दी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ विजया । इति भाव-
प्रकाशः ॥

मादशः, त्रि, (अहमिव दृश्यत इति । दृश् +
“त्वादिद्विषु दृशोऽनालोचने कच् ।” ३ । १ । ६० ।
इति कच् ।) मत्स्यदृशः । इति व्याकरणम् ॥
(यथा, महाभारते । ७ । १०८ । ८६ ।

“तस्य त्वं पदवीं गच्छ गच्छेयुस्तदृशा यथा ।
तादृशस्तेऽपि काले मादशैरभिचोदितः ॥
कथं नु भार्या पार्थानां तव कृष्ण ! सखी
विभो ! ।

दृष्टदुःखस्य भगिनी सर्भां कथ्येत मादशौ ॥”)

माद्री, स्त्री, (मद्रे जाता । मद्र + अण् डीप् ।
भर्गादित्वात् न प्रत्ययलुक् ।) पाण्डुराजपत्नी ।
सा मद्राभीभूतस्य सुनेः शापात् मैथुनरहितस्य
स्वामिन आक्षय्या अश्विनौकुमाराभ्यां नकुल-
सहदेवौ जनयामास । इति महाभारतश्रीभाग-
वतमत्तम् ॥ (यथा, महाभारते । १ । ६७ । १५६ ।
“कुन्ती माद्री च जज्ञाते मतिश्च सुवलात्मजा ॥”)
अतिविधा । इति राजनिर्घण्टः ॥

माद्रीपतिः, पुं, (माद्रीः पतिः ।) पाण्डुराजः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

माधवः, पुं, (यदुपुत्तस्य मधोरपत्वं पुमान् । इति
मधु + अण् । मा लक्ष्मीस्तस्याः धवः । माया
विद्यायाधव इति वा ।) विष्णुः । तस्य युत्पत्ति-
र्यथा,—

“मा च ब्रह्मस्वरूपा या मूलप्रकृतिरिषीश्वरी ।